

לֹא:

עין משפט
נר מצוה

ג' א מ"י פ"ט מהל'
מקואות הל"ה ועין
כ"מ סמג עשין דמח
טוש"ע יו"ד ס' דא סע"ף
ה:

ג ב' ח' פ"ב מהל'
 טומאת אוכלין הלי'
 טמא עשין רמז:
ס ג' ח' פ"ג מהל' שאר
 אבות הטומאות הלי':
סד ד' ח' פ"ד מהל' שם
 מהל' מקואות הלי'
 ופ"ה הלי':

סב ה ת"י פ"ג מה"ל
ש"ל לכות הטומאות
ה"ל:

בג ו מ" פ"ח מהל' איסורי ביאה הלט"ו
 יס"ו מהל' תרומות הל"ה
 [ופ"ד מהלכות מטמאי

מִשְׁכַּב וּמוֹשָׁב ה"ט טוֹשֵׁעַ
י"ד פִּימֹן קָנוּ שְׁעִיף ח:
סד ו מ"י פִּי"א מִהֶלֶל
הַמִּלִּיטָרִיָּה הַיִּשְׂרָאֵלִית

מקומו ה"ח סמג
עשין רמח טוש"ע י"ד
סימן קנ"ה סעי' מח:
כ"ה תמוז תש"ח

פרה הלי"ו (יע"ש):

שיטה מקובצת

6 ואין טובלין בו כדתנן
הצנעו והקטפרס: **7** ואין
מטבילין כלים בכיסין
שלא יזרקו: **8** שאחר
כבוד ראשון כתי' והסגירה
9 אליביתו כסגירה
להקר שנחבטו: לרחיצה
ולא לטבול: **10** וישט
בהמת חולין אחרת עמה
שנחבטו לה: **11** והא
דאמר' פ'ק דפסחים
דאיכא יכר' ג"כ ע"י רש"י
לעיל דף טז ע"א:

רבינו גרשום

אטו מיין כלומר ראש
גליס שמחבורין לנה
לחן בני טיכלה אנה
ליגור טיכלה אנה גליס
שחורשין מנהר ונעשיס
טיכפס שפסכפס אנה
מסלוקין קי בראשין דלא
ליטבולו קמי דלא גורנון;
אנה חורל דני כונה
מנול מנהר. וריות שפול
לחור נאמ קי כלומר קא
לחור (האכא) שפסש (שפול)
מי טיור טמאות ונשלי
דיי טיור חורל אנה דלא
קא מניו לשוס טעילה
דיי: פירות אנה וני
לחור דבענין לרעה וני
שפול שאל לרעה ואין
מסמאל פל שחשכין
אין חשכוס הכשר: ואס
כפול שידור: פירות
הרי הוא בני ורעה ונעשיס
חורשוס הכשר. חורשוס
אין אל חורשוס אל
כיו כלומר קאמא בענין
כונה) לשבול קשא לרעה
דאמר אל בענין כונה
לחילין. לך קאמר אנה
שהחורשוס לחילין כיו כלומר
לרעה אל בענין כונה:
אנא חורל חורשוס

ד"ר יוחנן כלומר דאמר
לחולק בעין כונה מה
תכנסות ראשונה לדעת
כר דבתכנסות ראשונה
כתיב הבגד או השתי או
הערב או כל כלי העור
אשר תכנס דמשמע אשר
תכנס לדעת ובתכנסות
שניה כתיב וכוונס מכל
רשעו דמשמע וכוונס מכל
מקום אשר שלא לדעת

ועכשיו מקשינן לתכבדות
בעיני כוונה לחלוץ: הוא
בעין כוונה לחלוץ: מדגל
לדעתכם ובוחו: ורבנן נהי
סבין לנועצה בכחול והלב
חתיכה אלא לנועצה: כוונה
נתן שנפלה מן הגשר כלו
שחיתתה כשרה. הוא נמי
המטה אצל בעלה רבעלה
אע"פ שלא בתכונה לערב
פרה ובדרן שחית פרה

ללא מיירי ביושב ומצפה טאי' ל'מירא. פירוש אי אמרת בשלמא
ללא מיירי ביושב ומצפה אלף סתמא דקדקתי א"ש דמשמע
דאשמועינן דחולין לא דעו כוונה אבל אי איכא למדיחי דלאירי ביושב
ומצפה מאי למימרא דליכא למימר דלחא לאשמועינן דעו כוונה

דבא לא משמע מיניה דאירי ביושב ומלפא דסתמא קתוי ופול דמשמע טפי בלא יושב ומלפא (ו) והיר"ן פירש מאי למימרא דליכא למימר דסתא לאשמועינן בדעו כינונה דהא לקמיי טעורא משמע דקולא אתא לאשמועינן: **גוירא** בשוה חרדית בשוה גשמי: פירש דמילא קבועא ופין שוועלן בחדרית משום דתמן (טעורא) שוועלן מיט' הללו והקפסא איז חסור ופין כאן מ' סאה במקום אחד אע"פ שיש הרבה למעלה ולמטה ובהם פירש בן דאפילו יש כמה סאין באותו מדוראן סאור לעמוד בן שדמקא איז מבורר בוחולן דכתיבי במ"ס ר' חייא ופירש ובור וגו' אי מה מעין מטרה בוחולין אף מקום בו מ"ל אף מעין ובור מעין מטרה בוחולין ומקום אשורין וקבועא דהא פירש במה אשה (שנת קד: סה: ד"ה וסבר):

דַתְנָן מַטְבִּילִין בְּרֹאשֵׁין. קָטָה
מִימָה דְלִי מַשְׁנֵה הִיא מֵהַ
תֵּיכָר לְאֶשְׁמוּעִין הָרִי וְיִמֵּי
מַטְבִּילִין בְּרֹאשֵׁין הֵוֵהוּ
הָאֵלֶּה דְמַטְבִּילִין בְּרֹאשֵׁין
לְיִירִי מַדְאָרְיֹתָא דְרִימָא דְלִין
מַטְבִּילִין בְּכִסְפִין דְהִוִי מַדְאָרְיֹתָא
וְכֹהֵלֵי דְגֵל שְׁמַתְלָא אֶשְׁמוּעִין
דְלִפְשֵׁי מַדְרֵכָן לֹא מִזְרִין:
וּפִירוּתָא הָרִי הֵן כְּבִי
וְהֵן, הִיטֵי לֹאֵהר שְׁהֵלֵם
דְלֵל וְמֵן שֶׁסֶן מַחֲבֹרֵין
בְּנִימֵם לֹא מִיחְשְׁבִי
לְהִיטֵי לְהִיטֵי מִיחְשְׁבִי
(דְלִי מִיחְשְׁבִי)

[illegible]

להקד: אמר רבא ה"שחט פרה

שנפלה מן הגשר שלא נחכמה אפילו לה
מרגלי רחמנא מתעסק כו' ולרבנן. ד
כולה לתוך המים: שחט. פרה אדומה:
ה"ג שחט פרה ושחט בהמה אחרת עמה ד

[illegible]

השוחט פרק שני חולין

ה"ג וכלים דומים דאדם מה
להו אדם: הרדלים של גשמי
ואין טובין בו ^אהנהגות
לדאנעים קאה שהר אין

ובכלים דומיא דאדם מה אדם ⁶דבעינן כוונה
אף כלים נמי דקא מכיין להו אדם וכי תימא
כיושב ומצפה מאי למימרא מהו דתימא ליגזר
משום חרדליה של גשמים אי נמי ליגזר
ראשין אמו כיפין קמ"ל דלא גזרינן ומנא
תימרא דלא מטבילינן בכיפין ⁷דחתנן
⁸מטבילין בראשין ואין מטבילין בכיפין שאין
מטבילין באיור אלא חולין דלא בעי כוונה
ויהא מנלן דחתנן ⁹פירות שנפלו לתוך
אמת המים ופשט מי שידיו טמאות ונטל
ידיו החרות ופירות אינן כבי יותן ואם בשביל
שיורחן ידיו טהורות ¹⁰ופירות כבי יותן איתביה
רבא לרב נחמן ¹¹טבל לחולין והוחזק לחולין
אסור למעשר הוחזק אין לא הוחזק לא הכי
קאמר אע"פ שהוחזק לחולין אסור למעשר
איתביה ¹²טבל ולא הוחזק כאילו לא טבל
מאי לאו כאילו לא טבל כלל לא כאילו
לא טבל למעשר אבל טבל לחולין הוא סבר
ידיהו"ק מדחי ליה נפק דק ואשכח דתניא
¹³טבל ולא הוחזק מותר לחולין ואסור למעשר
אמר ליה אביי לרב יוסף לימא תיהיו
תיובתא דרבי יוחנן מהא א"ל רבי יוחנן הוא
דאמר רכבי יותנן בן יוסף דרבי רכבי יותנן
בן יוסף אמר יוכבס מה ת"ל שניה מקיש
תכבוסת שניה לתכבוסת ראשונה מה
תכבוסת ראשונה לדעת אף תכבוסת שניה
לדעת אי מה להלן בעינן דעת כהן אף כהן
בעינן דעת כהן ת"ל וימחר מכל מקום מתקף
לה רב שימי בר אשי ומי אמר רבי יוחנן
הכי והאמר רבי יוחנן ¹⁴הלכה כסתם משנה
ותנן נפלה סכין ושחטה אע"פ ששחטה
בדרכה פסולה והוינן בה טעמא דנפלה הא
הפילה הוא כשרה ואע"ג דלא מיכיין ¹⁵ואמרין
מאן תנא דלא בעי כוונה לשחיטה ¹⁶אמר
רבא רבי נתן היא בשחיטה אפילו רבי יותנן
בן יוסף ¹⁷מדגלי רחמנא ¹⁸מתעסק בקדשים
פסול מכלל לחולין לא בעינן כוונה ורבנן נהו
דלא בעינן כוונה לזביחה לחתיכה בעינן אמר
רבא בהא זכנהו רבי נתן לרבנן מי כתיב
וחתכת ¹⁹זבחת כתיב אי בעינן כוונה לחתיכה
אפילו לזביחה נמי ליבעי אי לא בעינן כוונה
לזביחה לחתיכה נמי לא ליבעי היכי דמי
גיה שזאנסה וטבלה אילימא דאנסה חבירתה
ואמבלה כוונה דחבירתה כוונה מעלייתא היא
ועוד בתרומה נמי אכלה ²⁰דתנן יהחרישת
והשוטה והסומא ושנמפרה דעתה אם יש להן
פקחות מתקנות אותן אוכלות בתרומה א"ר
פפא ²¹לר' נתן שנפלה מן הגשר ולרבנן שירדה
שחט בהמה אחרת עמה לדברי הכל פסולה
גשחטה

וְר' יוחנן לא מדמי טבילה לשחיטה דקדריש ויבוס שנית
ו' מיהא כוונה לחמירה ודכוותה בטבילה מבשר רב אליבייה
זו יאחרת עמה. חולין שנמכין לה: דברי הכל. פרה פסול
ה' כל פסולה נשחטה בהמה אחרת עמה לר' נתן פרה פסולה בה

יהיה הדיוט יושב... **טבל לחלוקה**
 תעבירו עמו שחוקת קצת לחילוק
 ותמכין עמו דרזים טעלה לחילוק
 הבלה כספה משהו... יצא הוא סדר
 שליו ישי עמיה מפי ידו ותמכין לחלו
 כבוהה אליו כספה נדרשים חזק
 כן מתקספן נסכין הנצריה אל נקרון

ההכרזה הזו היא חלק מההכרזה הכללית של הממשלה, ויש להקפיד על כללים אחרים, כגון:

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע ובבית שנית וקדור: ויקרא יג נח

2. כי ירחק ממך הנקום אשר יבחר יי' אלהיך לשום שמו שם ותבנות מביתך ומצאנך אשר נתן לך כאשר צויתך ואמלת בשעריך בכל אות נפשך:

דברים יב כא

הנהגות הב"ח

(א) נב' ואמר רבא רבי
נתן: (ב) תוס' ד"ה וסי
סימא וס' והרי"ח פירש:

מוסף דש"י

[illegible]

לכן כוונת טעם נחמין
שם יחזק און. אם
לדעתה בעלתא (שם יחזק)
אחר שם אחרי עליון כדי
קדשים. שום קדשים לא
נת קדשים (נחות קר) לוי
שחטק בעלתא כשר אל

ד' שרפתה ועבשיו שחט
ה' מלאכה: לרבנן דאמרי